

א) [לעיל לה: א] ב) לקמן
קט: [לעיל לו, א]
א) [מספחא פ"ו, ד] ד) [לעיל
ג, כ, לו, לקמן מד, א]
ה) [מספחא פ"ו, א] ז) [לעיל, א]

תורה אור השלם
1. ואם לא יחפץ האישי
לקחת את יבמתו ועלתה
בביתו השערה אל
הזקנים ואמר מהאן באו
לזקנים לארצו שם
בישראל לא אבה יבמתי
דברים כה ז

גליון הש"ס
גב' הכי השתא התם אב
יבא אליהו. עיין לקמן דף
ק"ו ע"ב תוס' ד"ה אין
משפין:

הגהות הב"ח
א) רש"י ד"ה חלה משום
וכי חליצה היא דהאי
אניה: (ב) ד"ה הכי קטנה
וכי משום דלא אפשר. י"ב
ע"ל דף ג ע"ב:

תוספות ישנים
כל שאינה עולה לייבום
[אניה] עולה לחליצה. ואין
להקשות א"כ אך קאמר ר'
יוחנן חליצת מעוברת שמה
חליצה הא אינה עולה
לייבום משום שמה היא וכל
כן קיימא וא"כ לא תהא
לפתחא אין לחלוץ מעוברת
משום דלא מצי לייבמה אבל
יעבד מהינא החליצה כי
חוינן שהפילה דלא חויה
לייבום:

אמאי יבמא תיהו תיבתא דרבי יוחנן. וא"ת דלמא לא תחלוץ
משום שמה תסמוך על אותה חליצה לינשא לשוק וחיישינן
שמה תמלא מעוברת ולד של קיימא וולד אינו פוטר עד שילא לאיור
העולם וי"ל דלהא ליכא למיחש דמוך שלשה ודאי לא תנשא ולאחר ג'
נמי אס תמלא מעוברת לא יבא
לטעות ועוד שלא ישא אדם מעוברת
חברו: **משום** דמפסיד לה מוויני.
לפי טעם זה לא תחלוץ למתני' עולה
טובה קמ"ל: **אלא** ארוסה גרושה
מאי איבא למימר. וא"ת לריש לקיש
ארוסה כיון דלא מיעברא אמאי לא
תחלוץ וי"ל דלר"ל גזרו ארוסה אטו
נשואה אבל לר' יוחנן נשואה גופה
משום כרוח בעלמא ליכא למגור ותימה
לחמאי נקט גרושה דמארוסה גרידא
הוה מצי למיפקי: **קרא** עריו
המקרא הזה. וא"ת לר"ל תקשי ליה
מרבי יוסי וי"ל דלר"ל נמי אינה חוללת
תוך ג' משום דאינה עולה ליבום:
הספקות חולצות ולא מתיבמות.

מההיא דבב' שני (לעיל
כג:) מי שקידש אחת מב' אחיות ואינו
יודע איוו קידש ה"מ למיפקי אלא
שהיה זריק להארין אבל מההיא דריש
ארבעה אחין (לעיל דף טו.) דחוללות
ולא מתיבמות לא ה"מ למיפקי
לעולם אין לה לישב ולהתענג אבל
הכא יכולה להמתין עד שיצטרך הספק
כהיא דלעיל שיכולה להמתין עד אחר
ג' ומיהו מההיא דספק קידושין דבפ"ד
אחין (לעיל דף ג:) הוה מצי למפקי:
אילימא ספק קידושין תתייבם
ואין בכך בלוי. ולא

צעי למימר שנוול ספק קידושין
צערות דהוי ספק אס היא זרת ערוה
או לא דא"כ הוה ליה למימר הספקיות
זרותיהן חוללות ולא מתיבמות ובספק
קידושין ה"מ לאוקמי דלא מתיבמות
שמה היא גרושה אחיו: **הא** קטנה
דכאו בת איעבורי. ואפילו למאן דלא
גזר לקמן דף טו: קטנה אטו גדולה
ה"מ לעינן הבחנה צשאר נשים אבל
לעינן יבמה מודה: **עמד** בדיון
וברח. לאו צבחה בשבילה איירי
שרוצה לעגנה ואין רוצה לא לייבם ולא
לחלוץ דהא צברק צתרא דכתובות (דף
קו:) פריך מינה לשמואל דחייש לצרי

ואס בשבילה צרח אמאי אית לן למיחש לצרי אלא צבחה מחמת
מרדין או מחמת ממון איירי ולא דוקא צבחה דהוה הדין חלה דכיון
דלא בשבילה צרח אלא מחמת אונס שאירע לו מה לי צבחה מה לי
חלה ובהדיא אמר בירושלמי צברק אע"פ דה"ה חלה ולא כמו שפירש
צקונטרס התם דוקא צבחה אבל חלה לא והא דבעיא צריש כתובות
(דף ג.) חלה מאי היינו שחלה מיד צבחה זמן אבל הכא שחלה אחר
שעמד צדין דהוה לו לכונסה לאלתר קודם שאירע לו אונס ונראה לר"י
דוקא צבחה ליבום וצבחה אבל אס לא נתרעה אלא לחלוץ אין נראה
שיתקנו לה חכמים מוונות מייבם כיון דאין סופו לייבם אלא לחלוץ
ודוקא צבחה תקנו לה מוונות משלו אבל לא צבחה לא משום דלא שכיח
שיאחר מליבם כיון דאיתיה קמין ונתרעה דמשום זמן מועט שרגיל
לאחר לא תקנו לה מוונות ומיהו צברק ד' אחין (לעיל דף טו: ושם)
משמע קת דכי לא צבחה נמי חייב צמוונות דקאמר כשעמד צדין
ופסקו לה מוונות משלו ואינו מוזכר כלל צבחה על גב דהתם איירי
צעד צה מאמר דפרשיית לעיל לענין זה אין שום סבבה לחלק צדין
עשה צה מאמר ללא עשה אלא כשיש שני יבמין דאי לא עשה מאמר
לא זה ולא זה לא מחייב צמוונות לא זה ולא זה אפילו נתרעה אחד
מהם ליבם וצבחה ואזכיריך התם לאוקמי צעצד צה מאמר משום דצעצדין אחר לא הוה מצי מיפקר וקצת נראה דמחמת קנס שקנסוהו חכמים
שלא כנסה תקנו לה מוונות דהא אין מעשה ידיה שלו כדאמר צברק צתרא דכתובות (דף קו: ושם) אי משום מעשה ידיה לא משעבדא
ליה ולמאי דפרשיית דצבחה צבחה אין לה מוונות אינו ראה דמעשה ידיה אינו שלו דאין לחוש שמה אמר לה לאי מעשה ידך
למוונותיך דלמתי לא משעבדא ליה עד שיצבחה ויפקסו לה מוונות ומיהו אר"י דלפירוש זה טפי הוה ליה למימר דלא מחייב צמוונותיה:
לאחר

מפני האיבול. אבילות. והאי כל הנשים יתארוסו לאו למעוטי ארוסה
לינשא דהתם כר' יהודה קצירא ליה דגזי הבחנה רבי יוסי מקיל טפי
מרבי יהודה כדאמר בשלהי גמ' דארבעה אחין (לעיל דף לה.) אלא
באבילות אחי לפלוגי עליה: **גב' אלא לא תחלוץ אמאי**. ולאחר ג'
אס אינה מעוברת תנשא או אס

הפילה תנשא דהא חלצה: **לימא** סיהוי
סיוצתיה דר' יוחנן. ומשום הכי לא
תחלוץ שמה תפיל ותנשא בחליצה זו
וחליצת מעוברת לא שמה חליצה:
ולאו מי אפוצתיה. צריש פירקין (דף
לה:): **לימא מהא נמי סיהוי סיוצתא**.
ונפקא מינה דאי מיתרעה קמייתא
מיקום הך: **גרושה מאי איכא למימר**.
אמאי לא תחלוץ. אס היתה גרושה
מאחר קודם שנשאה אחיו של זה דהא
פסולה היא לכהונה וקיימא מאי איכא
למימר אמאי לא תחלוץ: **משום מוויני**.
דאית לה כל שלשה מנכסי בעלה
כתנאי צבחייתא בשמעתינן ואי חלצה
לית לה מוויני ואיהי לא מצי מינכסא
עד לאחר שלשה ומפסיד לה: **ארוסה**
וגרושה. גרושה שנתארסה ומת בעלה
ונפלה ליבום מן האירוסין תחלוץ בתוך
שלשה דהכא לאו משום מוויני איכא
דארוסה לית לה מוויני מצעל ולא
משום כרוח לכהונה דהא פסולה היא
משום גרושין קמאי: **אלא משום דרבי**
יוסי. כל העולה ליבום כו' זו והואיל

ואינה עולה ליבום בתוך ג' כדאמרין
לעיל' שמה יפגע באשת אח אינה עולה
השערה לפני הזקנים לחליצה. ולרבי
יוחנן לא מיקשי דאי חלצה ודאי
חליצה (ה) דהאי אינה עולה לחליצה
לאו חליצה פסולה משמע שהרי כמה
נשים שנינו חוללות ולא מתיבמות
היכא דלא אפשר אלמא חליצה היא
ומיהו היכא דאפשר לאתמוני עד
שתרעה ליבום משהינן: **אילימא ספק**
קידושין. כגון זרק לה אחי קידושין
ספק קרוב לו ספק קרוב לה: **אמאי**
לא מסייבם ספייבם. ממ"נ אי היא
יצמתו שפיר מייבם ואי לאו קידושין
הווי נכרית בעלמא נסיב: **שקידש**
אחם משפתי אחיות ואינו יודע אינה
מהן קידש. ומת שפיהן חוללות ולא
מתיבמות דלא מצי לייבומי דלמא
פגע באחות וקוקה. והא הכא דלינה

עולה לייבום חליצה ולא אמרי' תמתין עד שיצואו עדים ויצברו
את יבמתו: **הכי השפא הסם**. עולה לייבום היא אי הוה ידעינן לה אבל
הכא אס יבא אליהו ויאמר לא מיעברא מי משגחין ביה ותמיבם:
הרי קטנה דלאו צה איעבורי היא כו'. הלכך לא חלצה. וכל הנך דאמר
רצנן חוללות ולא מתיבמות כגון אחות חלוצתה ואחות וקוקמה וספק
זרת ערוה התם (ו) משום דלא אפשר הוה דאס כן לעולם תאסר
הלכך כיון דמדאורייתא צת ייבום היא חלצה אבל הכא דאפשר
לשהויי משהינן וילא הדבר צהיתר: **שלשה חדשים הראשונים**.
שאניה יכולה להנשא מחמת בעלה: **נונים משל בעלה**. שכן כתב לה
[כתובות נב:] את תהא יתצא צבתי ומתונה מנכסי כל יומי מיגר ארמלותיך:
מכאן ואינך אינה נוונה לא משל בעל ולא משל יבם. ואינה
דומה לשאר אלמנה דהתם כל זמן שלא נשאת לאחר ואומרת מחמת
פלוגי בעלי שכבודו גדול עלי יש לה מוונות אבל הנך אגידא ציבם לפיכך
אין לה על נכסי בעל מוונות ולא משל יבם עד שתכנס לתופה:
עמד צדין. שתבעתו צדין או כנוס או פטור וצבחה: **נוונה משל יבם**.
דקנסית ליה: **אריכה להמפין**. עד שיהיו לה ג' חדשים מיום מיתה:
הי

לאחר